

Journal of Letters

Volume 10 | Issue 10

Article 13

1976-01-01

บรรณาธิการแถลง

Follow this and additional works at: <https://digital.car.chula.ac.th/jletters>

Part of the [Arts and Humanities Commons](#)

Recommended Citation

(1976) "บรรณาธิการแถลง," *Journal of Letters*: Vol. 10: Iss. 10, Article 13.

Available at: <https://digital.car.chula.ac.th/jletters/vol10/iss10/13>

This Editorial is brought to you for free and open access by the Chulalongkorn Journal Online (CUJO) at Chula Digital Collections. It has been accepted for inclusion in Journal of Letters by an authorized editor of Chula Digital Collections. For more information, please contact ChulaDC@car.chula.ac.th.

บรรณาธิการแถลง

หนังสืออักษรศาสตร์ฉบับนี้นับเป็นฉบับที่ ๑๐ ประจำปีการศึกษา ๒๕๑๙ หนังสือเล่มนี้จะได้ปรากฏออกมาตั้งแต่เมื่อหลายเดือนมาแล้ว แต่เพราะเหตุการณ์ในระหว่างเดือนตุลาคมเป็นต้นมาและผลที่เกิดจากเหตุการณ์ในครั้งนั้นทำให้หนังสือต้องล่าช้าไป ประจวบกับระยะเวลาที่จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยจะจัดฉลองครบรอบ ๖๐ ปีแห่งการสถาปนาจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยในปลายเดือนมีนาคมนี้ หนังสือในที่สุดก็ได้รับรื้อเรียงมาและเพิ่งจะได้ออกมาในระยะนี้

เรื่องแรกเป็นเรื่องเกี่ยวกับวัฒนธรรมของเราเอง ได้แก่เรื่องของ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ศักดิ์ศรี แยมั่นคดา เรื่อง พระอาทิตย์ในวรรณคดีพระเวท แม้ว่าเรื่องนี้จะเป็นเรื่องที่น่าเนื้อหาส่วนใหญ่มาจากวรรณคดีโบราณของอินเดียเท่านั้นก็ตาม แต่เมื่อเราเองก็ได้มีความสัมพันธ์กับอินเดียด้านวัฒนธรรมมาแล้วแต่โบราณ เราได้รับหลายสิ่งหลายอย่างจากอินเดียมาประกอบขึ้นเป็นวัฒนธรรมของเราเอง ฉะนั้นเรื่องของ ดร. ศักดิ์ศรีในที่นี้จึงน่าจะถือว่าเป็นการศึกษาวัฒนธรรมของเราให้แตกฉาน เพื่อเข้าใจประวัติความเป็นมาต่างๆ ได้ดียิ่งขึ้น

เรื่องถัดไปเป็นเรื่อง ปัญหาการศึกษาในระดับอุดมศึกษา ของ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ปิยนาค บุณนาค ขณะนี้ประเทศไทยกำลังพัฒนาตนเองอยู่ทุกวิถีทาง และทางที่สำคัญทางหนึ่งได้แก่ทางการศึกษา บทความนี้ได้กล่าวถึงการศึกษาในระดับอุดมศึกษาเป็นพิเศษ ได้สรุปปัญหาต่างๆ ไว้เป็นข้อๆ ทั้งในด้านปรัชญาการศึกษา ด้านข้อเท็จจริง ด้านผู้บริหารงาน ด้านผู้สอน ผู้เรียน ตลอดจนด้านสังคม และปัญหาเรื่องค่านิยมของสังคม ผู้ช่วยศาสตราจารย์ปิยนาคได้ให้ข้อเสนอแนะไว้ในบทความนี้ด้วย

เรื่องที่สามเป็นเรื่อง การละเล่นของเด็ก ของ อาจารย์นันทยา พลอยแก้ว เป็นผลของการศึกษาอิทธิพลของสิ่งแวดล้อมในสังคมไทยในระดับเศรษฐกิจที่ต่างกันว่า จะมีผลต่อการละเล่นของเด็ก ๆ อย่างไร ข้อมูลในบทความนี้ได้มาจากชุมชนที่ต่างกันสองระดับ ระดับหนึ่งได้มาจากชุมชนที่มีฐานะทางเศรษฐกิจดี คนส่วนใหญ่เป็นพ่อค้า ส่วนอีกชุมชนหนึ่งเป็นแหล่งของคนที่มีเศรษฐกิจต่ำ มีอาชีพทางรับถ่านมาขายปลีก ชุมชนหลังนี้ประกอบด้วยบ้านเพียง ๘ หลังคาเรือน บทความนี้ได้แสดงให้เห็นว่าเด็ก ๆ ปรับตัวเองให้เข้ากับสภาพชุมชนของตนอย่างไร

เรื่องในอันดับต่อไปเป็นเรื่อง เสียงสระในคำขยายบางคำในภาษาอีสาน ของ อาจารย์ประคอง นิฆมานเหมินท์ เรื่องนี้เป็นเรื่องที่ไดรวบรวมข้อมูลมาจากคำพูดของชาวอีสานที่ได้นำมาจัดหมวดหมู่ และวิเคราะห์ให้เห็นแนวโน้มบางประการว่าเสียงสระอาจมีความหมายบางประการได้บ้าง ทำนองเดียวกันกับที่ชาวกรุงเทพฯ อาจจะพูดว่า แคงแอหรือแคงแอ๊ด แต่จะพูดว่าเขี้ยวอ้อ จะใช้ แอ แอ๊ด หรือ อ้อ สลับกันไม่ได้ เป็นเรื่องที่นักภาษาไทยน่าจะให้ความสนใจ

เรื่องที่ห้าเป็นเรื่องของศาสตราจารย์รอง ศยามานนท์ เรื่อง Thai Education Under the Ancient Regimes ศาสตราจารย์รองได้เล่าเรื่องการศึกษาของไทยที่มีรูปแบบแน่นอนมาตั้งแต่สมัยกรุงสุโขทัยจนถึงปลายรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว มีข้อเท็จจริงที่น่าสนใจที่ท่านศาสตราจารย์รองได้เสนอไว้หลายประการในบทความเรื่องนี้

เรื่องในอันดับต่อไปเป็นเรื่องขลุ่ยเสียง ขอลแนร์ล์ ผู้หายชะคาชีวิต ของ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ทัศนัย นาควัชร ขลุ่ยเสียงเป็นชื่อตัวละครตัวสำคัญของเรื่อง Le Rouge et le Noir ของ Stendhal นักเขียนคนสำคัญคนหนึ่งในครั้งแรกของศตวรรษที่ ๑๙ นอกจากจะมีเค้าเรื่องย่อแล้ว เรื่องนี้ยังมีคำอธิบายเกี่ยวกับผู้ประพันธ์และชื่อเรื่องและสิ่งที่น่าสนใจต่าง ๆ ประกอบด้วย

ต่อไปเป็นเรื่องของ อาจารย์สุนิสา สุมิตร เรื่อง ดอกไม้ที่ถูกขบ ซึ่งเป็นเรื่องของนักประพันธ์ฝรั่งเศสที่ยังมีชีวิตอยู่ผู้หนึ่งคือ Simone de Beauvoir เรื่องนี้เล่าถึงชีวิต ความนึกคิดของผู้หญิงเกี่ยวกับชีวิตครอบครัว ชีวิตโสด ความรัก ความเป็นอิสระ แต่ในเวลาเดียวกันก็ยอมรับความต้องการทางจิตใจบางประการ เป็นการสะท้อนชีวิตของ Simone de Beauvoir เอง อาจารย์สุนิสาได้เล่าเรื่องและวิเคราะห์เรื่องนี้อย่างละเอียดซึ่งจะเป็นประโยชน์แก่ผู้ที่ต้องการจะอ่านงานของนักเขียนผู้นี้อย่างยิ่ง

เรื่องที่แปดในหนังสือเล่มนี้เป็นบทความสั้น ๆ ของของอาจารย์รัตนภรณ์ ธรานุกษ์ เรื่อง จอร์จ ซิมมอนด์และนวนิยายสืบสวน เรื่องนี้เป็นเรื่องวิเคราะห์ภูมิหลังและอธิบายเรื่องราวต่าง ๆ ของจอร์จ ซิมมอนด์ ผู้ได้ชื่อว่าเป็นบิดาของนักเขียนนวนิยายสืบสวนของฝรั่งเศส ซึ่งย่อมเป็นประโยชน์แก่ผู้ต้องการภูมิหลังของวรรณคดีฝรั่งเศสในด้านนี้

เรื่องถัดไปเป็นเรื่องยาว (๒๖ หน้า) ของอาจารย์ประเสริฐ จิตติวัฒนพงศ์ เรื่อง The Modernization Base in Japan and Thailand : Education and Science อาจารย์ประเสริฐได้พยายามเน้นว่าปัจจัยประการหนึ่งที่จะนำบ้านเมืองไปสู่ความเจริญแบบสมัยใหม่นั้น ไม่ว่าจะเป็นประเทศญี่ปุ่นในศตวรรษที่ ๑๙ ก็น่า หรือของประเทศไทยในสมัยปัจจุบันก็น่า ย่อมต้องขึ้นอยู่กับการศึกษาและการพัฒนา

เรื่องที่เก่าเป็นเรื่องของผู้ช่วยศาสตราจารย์ปรีชา ช่างขวัญยืน เรื่องการใช้ภาษาในการแต่งตำรา บทความเรื่องนี้เป็นสิ่งที่เหมาะสมสำหรับสมัยนี้ ในขณะที่มหาวิทยาลัยกำลังเร่งให้บรรดาอาจารย์ต่าง ๆ เร่งผลิตตำราต่าง ๆ ที่จริงแม้ว่าอาจารย์ส่วนใหญ่จะเป็นผู้ที่ใช้ความระมัดระวังในการใช้ภาษา การวางรูปแบบของตำราอยู่แล้วก็ตาม บทความนี้ก็เป็นที่เหมาะสมทั้งกาลเวลาและแนวโน้มของสังคมนี้

อีกสองเรื่องสุดท้ายเป็นของอาจารย์อุดมสิน ต้นชนะ เรื่อง Mispronunciations และเรื่อง English ?! Who needs it ? อันเป็นผลของการศึกษาของอาจารย์อุดมสินในฐานะที่ได้เป็นอาจารย์สอนภาษาอังกฤษให้แก่เด็กไทยมาแล้วทั้งสองเรื่อง

บรรณาธิการจำต้องขอภัยผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. กนิษฐา เรืองพิทยา ผู้ช่วยศาสตราจารย์ฉันทนา ไชยชิต และอาจารย์ ดร. ประพิน มโนมัยวิบูลย์ ที่ไม่สามารถนำเรื่องของท่านทั้งสามลงพิมพ์ในฉบับนี้ได้ เรื่องทั้งสามเป็นเรื่องที่น่าสนใจอย่างยิ่งทั้งสามเรื่อง เรื่องของผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. กนิษฐา ได้แก่เรื่อง On Reduplication ซึ่งเป็นบทความด้านภาษาศาสตร์เกี่ยวกับการซ้อนพยางค์ เรื่องของผู้ช่วยศาสตราจารย์ฉันทนาได้แก่เรื่อง A Brief Study of New England Pronunciation ซึ่งศึกษาวิธีการออกเสียงภาษาอังกฤษชาวอเมริกันในภูมิภาคตะวันออกเฉียงเหนือของอเมริกา บทความของอาจารย์ทั้งสองมีตัว phonetic มาก เนื่องจากการพิมพ์ต้องทำในระยะเวลากระชั้น และหนังสืออักษรศาสตร์นี้ต้องออกก่อนหน้าวันงานฉลองครบรอบ ๖๐ ปีแห่งการสถาปนามหาวิทยาลัย การจัดทำบล็อกพิเศษโดยต้องเขียนรูปและหล่อตัวในระยะเวลากระชั้นไม่อาจทำได้ เรื่องของ ดร. ประพิน เรื่อง The Old Chinese Concept and Policy in Dealing with the Non-Chinese People ซึ่งกล่าวถึงเรื่องใกล้บ้านของเราเองและรวมทั้งประเทศไทยด้วยก็เป็นบทความที่น่าสนใจยิ่งเรื่องหนึ่ง แต่เป็นที่น่าเสียดายที่ไม่อาจนำลงพิมพ์ได้ในหนังสือฉบับนี้ เพราะเรื่องการทำบล็อกตัวอักษรจีนเช่นกัน บรรณาธิการต้องขอภัยท่านอาจารย์ทั้งสามที่กล่าวมาแล้วอย่างยิ่ง และจะไม่ให้เกิดข้อบกพร่องเช่นนี้อีกในการพิมพ์ฉบับต่อไป